

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 13.2.2008
COM(2008) 68 final

**COMUNICAREA COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

analizând crearea unui sistem european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR)

{SEC(2008) 151}
{SEC(2008) 152}

1. INTRODUCERE

În Comunicarea sa din 30 noiembrie 2006 privind consolidarea gestionării frontierelor maritime meridionale ale UE¹, Comisia a propus crearea unei *rețele permanente de patrule de coastă* pentru frontierele maritime meridionale externe și crearea unui *sistem european de supraveghere a frontierelor*.

Consiliul European din 14/15 decembrie 2006 a stabilit că „se va acorda prioritate pentru analizarea creării unui sistem european de supraveghere a frontierelor maritime meridionale”.

În continuarea lucrărilor efectuate pentru crearea unei rețele europene de patrule (REP) în baza studiului MEDSEA² și a rezultatelor studiului³ de fezabilitate BORTEC, obiectivul prezentei comunicări este de a analiza parametrii în care un sistem european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR), axat inițial pe frontierele meridionale și estice ale UE, ar putea fi dezvoltat și ar oferi statelor membre o foaie de parcurs pentru înființarea unui astfel de sistem.

Aspectele acestei comunicări care fac referire la supravegherea frontierelor maritime externe fac parte din cadrul general stabilit de Politica maritimă integrată pentru Uniunea Europeană⁴.

Așa cum este definit în Codul Frontierelor Schengen⁵, controlul la frontieră constă în controale efectuate la punctele de trecere a frontierei (controale la frontieră) și în supravegherea frontierelor între punctele de trecere a frontierei (supravegherea frontierelor). Prezenta comunicare se axează pe consolidarea supravegherii frontierelor, având ca obiectiv principal prevenirea trecerii neautorizate a frontierei, combaterea criminalității transfrontaliere și susținerea luării de măsuri împotriva persoanelor care au trecut ilegal frontiera.

Acesta ar trebui privit în contextul modelului⁶ Schengen de control de acces structurat pe patru nivele care include cooperarea cu țări terțe și care contribuie la îmbunătățirea coordonării politicilor de control la frontieră ale UE cu alte politici, cum ar fi cercetare și dezvoltare, pescuit și transport.

Odată pus în aplicare, EUROSUR ar constitui un pas decisiv în stabilirea graduală, viitoare a unui sistem european comun și integrat de gestionare a frontierelor. Fondul

¹ COM(2006) 733.

² Studiu de fezabilitate MEDSEA din 14 iulie 2006 privind rețeaua mediteraneană de patrule de coastă, pregătit de FRONTEX.

³ Studiu privind fezabilitatea tehnică a creării unui sistem de supraveghere (sistem european de supraveghere), Varșovia, prezentat de FRONTEX la 12 ianuarie 2007. A se compara și cu „Studiu de fezabilitate pentru controlul frontierelor maritime ale Uniunii Europene” prezentat de CIVIPOL la 4 iulie 2003.

⁴ COM(2007) 575, 10.10.2007

⁵ Articolele 2 și 12 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006, JO L 105, 13.4.2006, 1

⁶ Modelul Schengen de control de acces este structurat pe următoarele patru nivele: măsuri în cadrul consulatelor, cooperare cu țările învecinate, control la frontieră și măsuri de control în cadrul spațiului Schengen, inclusiv returnarea.

pentru Frontierele Externe⁷ ar trebui să fie mecanismul principal de solidaritate pentru statele membre în ceea ce privește suportarea în comun a costurilor financiare ale Uniunii Europene la momentul punerii în aplicare a diferitelor măsuri descrise în prezenta comunicare.

2. PROVOCĂRI ȘI OBIECTIVE PENTRU DEZVOLTAREA VIITOARE A SUPRAVEGHERII FRONTIERELOR

2.1. Provocări

2.1.1. Infrastructură actuală de supraveghere și coordonare la nivel național

În prezent, sistemele naționale de supraveghere a frontierelor acoperă numai câteva porțiuni determinate ale frontierelor externe ale UE. Studiul BORTEC a arătat că în opt state membre cu frontiere externe la Marea Mediterană și la partea sudică a Oceanului Atlantic sunt implicate în supravegherea frontierelor aproximativ 50 de autorități de la 30 de instituții, câteodată având chiar competențe și sisteme paralele.

2.1.2. Acoperirea actuală a instrumentelor de supraveghere

Din cauza constrângerilor tehnice (performanța actuală a senzorilor radarelor/optici, disponibilitatea limitată a sateliților) și financiare, zonele supravegheate sunt limitate în prezent la anumite suprafețe plane sau de coastă și la acele zone ale frontierelor terestre sau maritime în care au loc operațiuni.

2.1.3. Cooperarea cu țări terțe

Presiunea exercitată de migrație ridică provocări serioase nu numai statelor membre din nordul Mediteranei, dar și țărilor terțe situate la țărmurile sudice ale Mării Mediterane, în ceea ce privește detectarea, arestarea, primirea și procedurile ulterioare și readmisia migraților.

2.2. Obiective

2.2.1. Reducerea numărului de imigranți ilegali care reușesc să intre nedetecți în UE

Autoritățile responsabile cu controlul la frontiere în statele membre au nevoie să primească informații mai fiabile și mai rapide pentru a putea detecta, identifica și intercepta persoanele care încearcă să intre ilegal în UE, reducând astfel numărul de imigranți ilegali care reușesc să treacă nedetecți frontierele externe ale UE.

2.2.2. Sporirea securității interne a UE în ansamblu prin prevenirea criminalității transfrontaliere

Supravegherea frontierelor nu are ca scop numai prevenirea trecerii neautorizate a frontierei, ci și combaterea criminalității transfrontaliere precum terorismul, traficul de ființe umane și de droguri, traficul ilicit de arme etc.

⁷ Decizia 574/2007/CE din 23 mai 2007, JO L 144, 6.6.2007, 22.

În special datorită implicării în diverse tipuri de activități ilegale care oferă resurse financiare semnificative, cât și a disponibilității de mijloace tehnice noi, grupurile implicate în crima organizată au la dispoziție o gamă largă de posibilități și de echipamente.

Combaterea acestor amenințări este în primul rând o sarcină a forțelor de poliție și a serviciilor de informații din statele membre. Cu toate acestea, un sistem eficient de gestionare a frontierelor, atât la nivel național cât și european va reprezenta un instrument foarte util pentru combaterea criminalității transfrontaliere.

2.2.3. *Îmbunătățirea capacității de căutare și salvare*

Mulți imigranți ilegali și persoane care au nevoie de protecție internațională călătoresc în condiții extrem de dificile și își asumă riscuri foarte mari în încercările de a intra în UE în mod ilegal, ascunzându-se în vehicule, nave de mărfuri etc. Practica recentă de a călători la bordul navelor nesigure și supraaglomerate a dus la multiplicarea gravă a numărului de migranți și refugiați care, în mod regretabil, continuă să își piardă viața înecându-se în Oceanul Atlantic între Africa și Insulele Canare, precum și în Marea Mediterană.

Bilanțul tragic al deceselor datorate acestui tip de imigrație ilegală este inacceptabil și trebuie, prin urmare, redus în mod semnificativ. Capacitatea de a detecta ambarcațiunile mici în largul mării trebuie îmbunătățită, sporind șansele de salvare și căutare și astfel salvând mai multe vieți pe mare. Cu toate acestea, soluții pe termen lung la provocările ridicate de gestionarea migrației pot fi obținute numai printr-o strategie globală cuprinzând cooperarea cu țări terțe și în domeniul supravegherii frontierelor.

3. CONCEPT GENERAL

Pentru a putea atinge obiectivele identificate în secțiunea anterioară este necesar să se prevadă un cadru tehnic comun pentru a sprijini autoritățile statelor membre să acționeze în mod eficace la nivel local, să dea instrucțiuni la nivel național, să se coordoneze la nivel european și să coopereze cu țările terțe în vederea detectării, identificării, urmăririi și interceptării persoanelor care încearcă să intre ilegal în UE, în afara punctelor de trecere a frontierei.

Un Sistem european de supraveghere a frontierelor – EUROSUR - ar trebui să sprijine statele membre în vederea *conștientizării*⁸ *depline a situației existente* la frontierele externe și creșterii *capacității de reacție*⁹ a autorităților naționale de aplicare a legii.

Un asemenea cadru ar trebui constituit fără afectarea zonele specifice aflate sub jurisdicția statelor membre, și de asemenea, fără înlocuirea oricăror sisteme existente.

⁸ Conștientizarea situației existente măsoară capacitatea autorităților de detectare a mișcărilor transfrontaliere și de găsire a motivelor justificate pentru a lua măsuri de control.

⁹ Capacitatea de reacție măsoară perioada de timp necesară pentru controlul oricăror mișcări transfrontaliere și de asemenea, timpul și mijloacele necesare pentru a reacționa în mod adecvat în situații neobișnuite.

Un obiectiv operațional cheie ar trebui să fie folosirea informațiilor obținute din diverse sisteme într-un mod mai coerent, ținând cont de circumstanțele geografice și de diferențele între tipurile de frontiere, în special între cele terestre și maritime.

Punerea în aplicare a EUROSUR ar trebui efectuată în trei faze, din care primele două ar trebui să se desfășoare în paralel, iar cea de-a treia, pe baza primelor două.

- (1) FAZA 1: îmbunătățirea și extinderea sistemelor de supraveghere a frontierelor și interconectarea infrastructurilor naționale într-o rețea de comunicare.
- (2) FAZA 2: orientarea cercetării și dezvoltării spre îmbunătățirea performanței instrumentelor și senzorilor de supraveghere (de exemplu sateliți, VAP-uri etc.), și dezvoltarea unei aplicații comune a instrumentelor de supraveghere. O perspectivă comună a informațiilor privind zonele prefrontaliere poate fi dezvoltată pentru a combina informațiile deținute cu cele obținute de la instrumentele de supraveghere¹⁰.
- (3) FAZA 3: toate datele relevante din sistemele naționale de supraveghere, cele provenite de la noile instrumente de supraveghere, din sistemele europene și internaționale de raportare și din sursele de informații ar trebui colectate, analizate și diseminate într-o manieră structurată pentru a crea un mediu comun în vederea schimbului de informații între autoritățile naționale relevante.

Fazele 1 și 2 ar trebui să vizeze frontierele externe maritime și terestre, luându-se în considerare schimbările în modelele de migrație. Faza 3 ar trebui să se concentreze pe domeniul maritim, deoarece implică corelarea surselor multiple de informații privind monitorizarea activităților desfășurate în largul mării; în ceea ce privește frontierele terestre nu există provocări similare cu cele ridicate de monitorizarea unui spațiu atât de vast precum largul mării. Trebuie menționat că, în ceea ce privește frontierele aeriene, imigrația ilegală pe cale aeriană depinde de eficiența controalelor la punctele de trecere a frontierei din aeroporturi. EUROCONTROL lucrează la securizarea spațiului aerian european și la gestionarea traficului aerian¹¹.

4. PREZENTAREA DIFERITELOR FAZE ȘI ETAPE

Acest capitol prezintă în detaliu cele trei faze și acțiunile ulterioare pe care Comisia le poate urma, precum și acțiunile pe care trebuie să le pună în practică statele membre și FRONTEX. Tabelul anexat oferă o viziune generală privind diferitele etape care conduc la Faza 3.

¹⁰ De exemplu, pentru a identifica în străinătate o navă folosită la activități infracționale și pentru a o urmări folosind sateliți sau sistemele de raportare a navelor până la interceptarea pe teritoriul UE.

¹¹ Securizarea gestionării traficului aerian (ATM) se referă la securizarea activelor și serviciilor de gestionare a traficului aerian (ATM), la prevenirea amenințărilor și la limitarea efectelor acestora asupra întregii rețele de aviație. Securitatea spațiului aerian are ca obiectiv protejarea spațiului aerian de utilizarea neautorizată, intruziune, activități ilegale sau orice altă încălcare.

4.1. **FAZA 1: Interconexiunea și raționalizarea sistemelor și mecanismelor existente de supraveghere la nivelul statelor membre**

4.1.1. *Etapa a 1-a: Asigurarea unei infrastructuri esențiale de supraveghere a frontierei la nivel național*

În cadrul studiilor MEDSEA și BORTEC și pentru REP, FRONTEX a propus crearea *Centrelor naționale de coordonare* în cele opt state membre care constituie frontierele maritime meridionale ale UE la Marea Mediterană și sudul Oceanului Atlantic¹². În ceea ce privește EUROSUR, asemenea centre ar trebui create și în statele membre care constituie frontierele terestre estice ale UE și cele maritime ale UE la Marea Neagră¹³.

Asemenea centre ar trebui să asigure luarea de decizii, în măsura posibilului, în timp real la nivel local, regional și național pentru *toate* autoritățile naționale însărcinate cu controlul frontierelor. Asemenea centre ar trebui să aibă capacitatea de a oferi informații care să permită *conștientizarea* condițiilor și activităților desfășurate de-a lungul frontierelor externe cât și să furnizeze instrumentele necesare pentru a reacționa în mod corespunzător.

Centrul național de coordonare ar trebui să funcționeze ca parte centrală a sistemului național de supraveghere a frontierelor, acesta din urmă acoperind *toate* zonele sau - pe baza unei analize de risc - *anumite* zone ale frontierelor externe ale statelor membre în cauză.

4.1.2. *Etapa a 2-a: Rețeaua de comunicare între centrele naționale de coordonare, inclusiv FRONTEX*

O rețea de comunicare computerizată și securizată ar trebui creată pentru a facilita schimbul de informații în mod permanent, în timp real, între centrele din statele membre, precum și cu FRONTEX.

FRONTEX ar trebui să primească informații de la centrele naționale de coordonare în măsura în care aceste informații sunt relevante pentru coordonarea operațiunilor comune și pentru analiza de risc. FRONTEX ar putea acționa și ca Centru european de centralizare a situației, colectând informațiile de la aceste centre și diseminându-le în aceste centre, în timp real, în măsura posibilului, în ceea ce privește incidentele care au loc de-a lungul frontierelor externe ale UE.

4.1.3. *Etapa a 3-a: Asistență pentru țările terțe vecine în vederea creării infrastructurii pentru supravegherea frontierelor*

Așa cum reiese din experiența cu mecanismele de cooperare pentru Marea Baltică și Marea Neagră, cooperarea cu țările terțe vecine este indispensabilă pentru conștientizarea situației din domeniul maritim. Cu toate că se oferă deja asistență financiară comunitară majorității țărilor terțe vecine pentru a le sprijini în gestionarea propriilor frontiere, necesitatea specifică de a dezvolta cooperarea operațională între

¹² Portugalia, Spania, Franța, Malta, Italia, Slovenia, Grecia, Cipru.

¹³ Norvegia, Finlanda, Estonia, Letonia, Lituania, Polonia, Slovacia, Ungaria, România, Bulgaria.

acele țări terțe și statele membre impune majorarea asistenței financiare și logistice oferită de UE pentru supravegherea frontierelor.

Recomandări

Statele membre situate la frontierele externe meridionale și estice ale UE sunt invitate să creeze

- *un centru național de coordonare unic*, care coordonează în mod permanent (24/7) activitățile tuturor autorităților naționale însărcinate cu controlul frontierelor externe (detectare, identificare, urmărire și interceptare) și care poate face schimb de informații cu centrele din alte state membre și cu FRONTEX;
- *un sistem național unic de supraveghere*, care integrează activitățile de supraveghere a frontierelor externe în totalitate sau – pe baza unei analize de risc – a anumitor porțiuni determinate ale frontierelor externe și care permite difuzarea permanentă (24/7) a informațiilor către toate autoritățile implicate în controlul frontierelor externe;
- Statele membre sunt încurajate să folosească din plin sprijinul financiar disponibil prin Fondul European pentru Frontierele Externe pentru cele două acțiuni¹⁴ menționate anterior.

FRONTEX ar trebui să prezinte, înainte de încheierea anului 2008, o analiză a riscurilor în vederea determinării zonelor din frontierele externe ale statelor membre care trebuie acoperite de un sistem național de supraveghere, o comparație a acestei analize cu planurile prezentate de către statele membre și un raport privind infrastructura de supraveghere existentă și cea necesară în țările terțe vecine selectate.

Comisia va înființa un grup de experți provenind din statele membre și de la FRONTEX în vederea elaborării de orientări pentru sarcinile centrelor naționale de coordonare, pentru cooperarea acestora și pentru rolul FRONTEX.

Comisia va lansa un studiu tehnic prin Fondul pentru Frontierele Externe care va fi corelat cu alte lucrări pregătitoare pentru conceperea arhitecturii sistemului și estimarea costurilor financiare, privind frontierele terestre și maritime, inclusiv specificațiile tehnice pentru o rețea de comunicare securizată între centrele naționale de coordonare și FRONTEX, folosind rețelele existente, în măsura posibilului. Arhitectura sistemului ar trebui să fie flexibilă și adaptabilă pentru a facilita aplicarea și folosirea tuturor instrumentelor de supraveghere existente și viitoare (vezi și faza 2). Studiul va conține și o analiză a modalităților de conectare a EUROCONTROL cu EUROSUR, în vederea acoperirii tuturor amenințărilor relevante privind supravegherea frontierelor pe termen lung.

Pe această bază, în primăvara anului 2009 Comisia va avea în vedere următoarele:

¹⁴ Statele membre pot folosi Fondul European pentru Frontierele Externe pentru a cofinanța până la 75% din costuri. A se vedea prioritatea 2 din orientările strategice pentru 2007-2013 privind Fondul European pentru Frontierele Externe prevăzută în Decizia Comisiei C(2007) 3925, (JO L 233, 5.9.2007, p.3).

- prezentarea unui raport Consiliului, privind progresul realizat în ceea ce privește orientările pentru centrele naționale de coordonare și va evalua necesitatea unei inițiative legislative în această privință;
- prezentarea unei estimări cu privire la costurile financiare aproximative pentru dezvoltarea viitoare a centrelor naționale de coordonare și a sistemelor naționale de supraveghere a frontierelor;
- prezentarea unei propuneri privind arhitectura sistemului pentru rețeaua de comunicare și o estimare a costurilor financiare pentru înființarea acesteia;
- efectuarea unei analize a infrastructurii de supraveghere a frontierelor în țările terțe vecine selectate, în baza evaluării efectuate de FRONTEX, urmând a fi folosită în vederea programării în domeniul relațiilor externe a programelor financiare relevante, luându-se în considerare mijloacele disponibile în contextul perspectivelor financiare actuale.

4.2. FAZA 2: Dezvoltarea și punerea în aplicare a unor instrumente și aplicații comune la nivelul UE în vederea supravegherii frontierelor

4.2.1. Etapa a 4-a: Cercetare și dezvoltare pentru îmbunătățirea performanțelor instrumentelor de supraveghere

Există două instrumente emergente care prezintă un interes special pentru supravegherea frontierelor - sateliții și VAP-urile. Sateliții de observare a pământului (OP) oferă posibilitatea acoperirii acestuia aproape în întregime, inclusiv largul mării și coastele și teritoriile țărilor terțe. VAP-urile pot produce imagini detaliate și pot fi poziționate, la cerere, deasupra porțiunii vizate.

Sateliții OP sunt utili la monitorizarea și colectarea informațiilor privind zonele predefinite, dar utilizarea lor este limitată în prezent în ceea ce privește urmărirea. În zonele foarte vaste țintele mici nu pot fi identificate, pe când în cazul imagisticii de înaltă rezoluție suprafața baleiată este mică și de aceea localizarea țintei trebuie cunoscută, pe baza informațiilor oferite.

VAP-urile și sateliții pot urmări o navă în apele europene și internaționale. Cu toate acestea, în prezent, VAP-urile nu au permisiunea să zboare în spațiul aerian civil din motive juridice și tehnologice. Extinderea operațiunilor acestora la zonele de coastă ale țărilor terțe de plecare a imigranților ar necesita acorduri corespunzătoare cu acele țări terțe. În această privință, va trebui luat în considerare contextul general al relațiilor noastre cu țările terțe în cauză.

4.2.2. Etapa a 5-a: Aplicarea comună a instrumentelor de supraveghere

Aplicarea instrumentelor de supraveghere poate furniza autorităților statelor membre informații mai frecvente, mai fiabile și mai puțin costisitoare legate de supravegherea frontierelor externe și a suprafețelor prefrontaliere. Trebuie analizată modalitatea în care UE poate sprijini statele membre în vederea dezvoltării și folosirii unor asemenea instrumente, prin investiții sau prin crearea unor mecanisme care să permită folosirea în comun a instrumentelor foarte costisitoare precum sateliții. FRONTEX ar putea acționa ca și intermediar, de exemplu pentru a face legătura cu

furnizorii de servicii în vederea obținerii imaginilor din satelit în folosul mai multor state membre sau în vederea coordonării folosirii în comun a echipamentelor precum VAP-urile (vehicule aeriene fără pilot).

4.2.3. Etapa a 6-a: Perspectivă comună a informațiilor privind zonele prefrontaliere

Dezvoltarea unor instrumente noi oferă posibilitatea colectării informațiilor strategice de către FRONTEX de la diferite surse, cât și de la autoritățile statelor membre și ale țărilor terțe pentru a recunoaște modelele și a analiza tendințele, sprijinind detectarea rutelor de migrație și prevenirea riscurilor.

În practică, aceasta poate folosi la crearea unei perspective comune a informațiilor privind zonele prefrontaliere, completând analiza de risc dezvoltată în prezent de FRONTEX. Un asemenea instrument comun ar putea dobândi un caracter operațional mai pronunțat și ar putea facilita o reacție concentrată în domeniul informațiilor, coordonată prin centrul european de centralizare a situației creat de FRONTEX.

Recomandări

Cel de-al 7-lea program-cadru pentru cercetare și dezvoltare (temele privind securitatea și spațiul) ar trebui folosit pentru îmbunătățirea performanței și folosirii instrumentelor de supraveghere în vederea creșterii suprafeței acoperite și a numărului de activități suspecte detectate, precum și pentru îmbunătățirea identificării țintelor potențial suspecte și accesarea datelor furnizate de sateliții care produc observații de înaltă rezoluție.

Prin urmare, în primăvara anului 2009, Comisia ar trebui să prezinte Consiliului un concept care să permită statelor membre să primească informații mai frecvente și mai fiabile legate de supravegherea frontierelor externe și a suprafețelor prefrontaliere, provenite de la sateliți și alte instrumente comune de supraveghere, în contextul GMES (Monitorizare Globală pentru Mediu și Securitate)¹⁵. Acest concept ar trebui să includă și o estimare a costurilor financiare aproximative.

În primăvara anului 2009, FRONTEX ar trebui să prezinte, în strânsă cooperare cu biroul GMES al Comisiei, o analiză a disparităților folosirii curente și viitoare a sateliților în scopul supravegherii frontierelor de către statele membre în vederea definirii ulterioare a obiectivelor de urmat pentru aplicarea comună a unor asemenea instrumente la nivel european.

Comisia va lansa un studiu prin Fondul pentru Frontierele Externe în vederea analizării conceptului și a costurilor financiare aproximative pentru dezvoltarea unei „perspective comune a informațiilor privind zonele prefrontaliere”, după care va prezenta Consiliului un raport în primăvara anului 2009.

¹⁵ A se vedea, de asemenea, anexele 10 și 12 din evaluarea impactului.

4.3. **FAZA 3: Crearea unui mediu comun în vederea monitorizării și a schimbului de informații pentru domeniul maritim al UE.**

Faza 3 se va concentra exclusiv pe domeniul maritim. Obiectivul acestei faze este integrarea tuturor sistemelor sectoriale existente care oferă informații și monitorizează traficul și activitățile desfășurate pe mare în zonele aflate sub jurisdicția statelor membre și în zonele adiacente din largul mării, într-o rețea mai amplă, permițând astfel autorităților responsabile cu supravegherea frontierelor să valorifice utilizarea integrată a acestor sisteme variate. Această rețea se constituie, de asemenea, într-un obiectiv al politicii maritime integrate a UE.

4.3.1. *Etapa a 7-a: Rețeaua integrată a sistemelor de raportare și supraveghere privind controlul frontierelor și securitatea internă în zona Marii Mediterane, sudul Oceanului Atlantic (Insulele Canare) și Marea Neagră*

Din cauza complexității dezvoltării unui asemenea „sistem al sistemelor” și având în vedere presiunea actuală exercitată de migrație, într-o prima etapă rețeaua integrată ar trebui limitată la suprafețele menționate anterior și axată pe securitatea internă, conectând autoritățile responsabile de controlul frontierelor cu alte autorități europene și naționale care sunt implicate atât în domeniul securității cât și în domeniul maritim.

În acest scop, în 2008 se va lansa un proiect pilot și o acțiune pregătitoare în domeniul politicii maritime, în vederea dezvoltării unor modele de lucru care să ajute la definirea tehnologiei corespunzătoare și la aproximarea costurilor financiare în domeniul cooperării și schimbului de informații între autoritățile maritime sectoriale, cât și la definirea primelor componente ale sistemului final.

Se vor întreprinde acțiuni suplimentare pentru a încuraja dezvoltarea progresivă a unei rețele integrate a sistemelor de raportare și supraveghere maritimă, în care informațiile provenite de la diferite sisteme create pentru a conecta organizațiile europene și internaționale (Sistemul de monitorizare a navelor, Sistemul de identificare automată, Sistemul de identificare și urmărire la distanță, Sistemul SafeSeaNet etc.), cât și cea provenită de la sistemele naționale de supraveghere (de exemplu SIVE, SPATIONAV, Sistemul de informare și de gestiune a traficului maritim etc.), de la serviciile de supraveghere exploatate în comun [de exemplu sateliții radarelor, VAP-uri (vehicule aeriene fără pilot)] și din alte surse de informații, sunt colectate, corelate, analizate și diseminate într-un mod structurat la nivel local, la nivelul statelor membre sau la nivel european, după caz.

Analiza acestor date ar trebui să fie utilă la recunoașterea modelelor, analizarea tendințelor și detectarea anomaliilor, prevenind astfel riscurile. Informațiile ar trebui să fie disponibile în toate centrele naționale de coordonare implicate, pentru a facilita comanda și controlul, cât și luarea de decizii în timp real, în măsura posibilului.

Acest mediu comun ar putea acoperi și activități precum screening-ul navelor, al persoanelor și al mărfurilor. Trebuie acordată atenție specială securității acestor sisteme și instrumente, în vederea asigurării confidențialității, integrității și disponibilității corespunzătoare.

În anul 2008 se va lansa un studiu privind aspectele juridice ale interoperabilității preconizate a diferitelor sisteme de supraveghere, în cadrul politicii maritime a UE.

4.3.2. *Etapa a 8-a: Rețeaua integrată a sistemelor de raportare și supraveghere pentru întregul domeniul maritim al UE*

Așa cum a fost menționat în planul de acțiune¹⁶ care însoțește comunicarea privind Politica maritimă integrată a UE¹⁷, Comisia va prezenta, în cea de-a doua parte a anului 2008, sub forma unei comunicări, un plan de lucru privind viitoarele etape în vederea integrării tuturor sistemelor europene de raportare și supraveghere maritimă. Vor fi luate în considerare și alte aspecte decât cele privind frontierele, abordându-se astfel toate activitățile maritime precum siguranța maritimă, protecția mediului marin, controlul pescuitului și aplicarea legii.

Recomandări

Comisia ar trebui să prezinte Consiliului, până în 2009, un plan privind arhitectura sistemului pentru o rețea integrată a sistemelor de raportare și supraveghere în Marea Mediterană, sudul Oceanului Atlantic (Insulele Canare) și Marea Neagră, care ar permite autorităților de supraveghere a frontierelor să valorifice pe deplin folosirea sistemelor integrate de raportare și supraveghere maritimă. Acest plan ar trebui să țină cont de rezultatele studiului care urmează să fie lansat prin Fondul pentru Frontierele Externe, conform celui de-al 7-lea program-cadru pentru cercetare și dezvoltare, cât și a altor lucrări pregătitoare realizate.

În cadrul politicii maritime a UE, Comisia va prezenta, de asemenea, o comunicare în care va stabili un plan de lucru privind viitoarele etape în vederea integrării tuturor sistemelor europene de raportare și supraveghere maritimă în Marea Mediterană, sudul Oceanului Atlantic (Insulele Canare) și în regiunile din Marea Neagră în vederea extinderii ulterioare la întregul domeniul maritim al UE.

5. PROTECȚIA DATELOR CU CARACTER PERSONAL

Diferitele activități menționate în secțiunile anterioare pot implica prelucrarea datelor cu caracter personal. Astfel, trebuie respectate¹⁸ principiile legislației cu privire la protecția datelor cu caracter personal, ceea ce înseamnă că datele cu caracter personal trebuie să fie prelucrate în mod corect și în conformitate cu dispozițiile legale, trebuie să fie colectate în scopuri determinate, explicite și legitime și să nu fie prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu aceste scopuri. Prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul EUROSUR trebuie realizată, în consecință, pe baza măsurilor legislative corespunzătoare, care definesc natura prelucrării și stabilesc garanții adecvate.

¹⁶ SEC(2007) 1278, 10.10.2007, p.8.

¹⁷ COM(2007) 575, 10.10.2007, p.6.

¹⁸ Conform Directivei 95/46/CE (JO L 281, 23.11.1995, p. 31); Regulamentul (CE) nr. 45/2001, (JO L 8, 12.1.2001, p. 1); Convenția a Consiliului Europei din 28.1.1981 (ETS 108).

6. CONCLUZII

- Comisia invită Consiliul și Parlamentul European să discute recomandările prezentate în această comunicare.
- Comisia intenționează să lanseze activitatea de elaborare a orientărilor, împreună cu statele membre, în vederea cooperării între centrele naționale de coordonare și FRONTEX, imediat după publicarea acestei comunicări.
- În primăvara 2009, Comisia va prezenta Consiliului un raport asupra progreselor înregistrate și va prezenta propuneri concrete pentru crearea și lansarea EUROSUR (fazele 1-3) astfel cum sunt descrise în prezenta comunicare, inclusiv privind arhitectura integrală a sistemului în vederea conectării sistemelor naționale de control al frontierelor, precum și aplicarea și folosirea în comun a tuturor instrumentelor respective.

Faze / etape		Responsabil	Finanțare UE	Calendar					
				2008	2009	2010	2011	2012	2013
Infrastructuri naționale	1. Crearea centrelor naționale de coordonare și a sistemelor naționale de supraveghere	State membre	Fondul pentru Frontierele Externe (FFE)	Programarea Evaluarea riscului de către FRONTEX	Achiziții Raport asupra orientărilor	Punere în aplicare			An de rezervă
	2. Rețeaua de comunicare între centrele naționale de coordonare, inclusiv FRONTEX	State membre; FRONTEX	FFE pentru părțile statelor membre; buget FRONTEX	Studiu pentru arhitectura rețelei	Prezentarea studiului și discuție	Punere în aplicare			An de rezervă
	3. Sprijin pentru țările terțe vecine în vederea creării infrastructurii	Consiliu, FRONTEX, Comisie	Buget FRONTEX pentru studiu	Studiu privind infrastructura de supraveghere	Prezentarea studiului și discuție	Sprijin pentru țările terțe selectate, în măsura posibilului			
II. Instrumente comune	4. Cercetare și dezvoltare pentru îmbunătățirea instrumentelor de supraveghere	Comisie	Al șaptelea program-cadru pentru cercetare și dezvoltare (FP7)	Programare și execuție a proiectelor de cercetare și dezvoltare pentru îmbunătățirea instrumentelor de supraveghere					
	5. Aplicarea comună a instrumentelor de supraveghere	Comisie, FRONTEX	FP7	Studiu privind aplicarea comună a instrumentelor de supraveghere	Prezentarea studiului și discuție	Punere în aplicare			
	6. Perspectivă comună a informațiilor privind zonele prefrontaliere	Comisie, FRONTEX	FFE pentru studiu FRONTEX pentru punere în aplicare	Dezvoltarea conceptului	Prezentarea conceptului	Punere în aplicare			
III. Rețea	7. Rețea integrată pentru Marea Mediterană, Insulele Canare și Marea Neagră.	State membre, Comisie	FFE și FP7 pentru studii	Studii privind arhitectura și acțiuni pregătitoare (Politica maritimă a UE)	Prezentarea arhitecturii sistemului pentru partea EUROSUR	Punerea în aplicare a părții relevante a EUROSUR			

8. Extindere la Oceanul Atlantic, Marea Nordului și Marea Baltică.	Consiliu, Comisie	A se decide	A se stabili ca urmare a comunicării 2008 a Comisiei
---	-------------------	-------------	--